

جوین به یا مهدن، ئەگەر شتیکتان بینی که پیتان ناخۆش بوو، بَلِّین: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا أَمَرْتُ بِهِ، وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا (أَمَرْتُ بِهِ)

له ئوبه ی کوری که عبه وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:
«جوین به یا مهدن، ئەگەر شتیکتان بینی که پیتان ناخۆش بوو، بلین: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَخَيْرِ
مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا أَمَرْتُ بِهِ، وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أَمَرْتُ بِهِ)»، واته: «ئه ی خودایه،
داوای هر خیریکت لیده کهین که به هوی ئەم بایه وه تووشمان ده بیت، وه ئەو خیره ی که تیدایه، وئهو خیره ی که
فهرمانیپیکراوه بیگه یه نیت، وخودایه په نات پیده گرین له هر شهریک که به هوی ئەم بایه وه تووشمان بیت، وه
«ئهو شهره ی که تیدایه، وئهو شهره ی که فهرمانیپیکراوه بیگه یه نیت

[سه حیح - راست] [الترمذی] پریوایه تی کردووه]

پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- نه ی کردووه له جویندان ونه فره ت کردن له با، چونکه ئەو فهرمانیپیکراوه له لایه ن
خولقیته ره که ی، ره حمه ت یان سزا ده هینیت، وجویندان پی وه کو جویندانه به الله ی خولقیته ری، ونا ره زای ده پیرینه
به رامبه ر قهزا وقه ده ری خودا، پاشان پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- پرنمونی کردووه بو گه رانه وه بو لای الله
خولقیته ری ئەم بایه ئەمیش به داوا کردن لی؛ به وه ی چی خیری تیدایه وبوی نیردراوه بیه خشیت وه کو باران
وگواستنه وه ی تۆبه کان وهتد، وپه نا به الله بگریت له ئەو شهره ی تیدایه وبوی نیردراوه وه کو له ناچوونی دار ورووه ک
ومه رومالات ورووخانی خانوو و بیناکان وهتد، وداوا کردن له خوی گه وره له م حاله ته دا؛ ئەمه لوتکه ی به ندایه تی
-کردنه بو الله -سبحانه و تعالی

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5976>

